

13 Νοεμβρίου 2021

Εφόσον ο Δημιουργός εξάρχης μας εφοδίασε με την αρχή του αυτεξουσίου, εμείς οι ίδιοι εξουσιάζουμε τις θελήσεις και τις πράξεις μας!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Μάξιμος ο Γραικός

Άγιος Μάξιμος ο Γραικός (1470 - 1556).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Μαξίμου του Γραικού, Λόγος ιζ΄

«Περὶ τοῦ ὅτι ἡ θεία Πρόνοια καὶ ὄχι τὰ ἄστρα ἢ ὁ τροχὸς τῆς Τύχης ὀρίζουν τὴν μοίρα τοῦ ἀνθρώπου»

Συνέχεια ἀπὸ ἐδῶ: <http://www.pemptousia.gr/?p=326694>

Ἄλλὰ ἄς μὴν σᾶς κουράσω, διηγούμενος τί συνέβη στὸν καθένα ἀπὸ αὐτοὺς κατὰ τὴν θεία βούληση. Ἄς πῶ μονάχα ὅτι πολλὰ ἀξιοθαύμαστα συνέβησαν ἐκεῖ κατὰ τὴν θεία Πρόνοια: πολλοὶ ἀνασύρθηκαν ἀπὸ τὴν ἔνδεια καὶ ἄγγιξαν βασιλικά ὕψη

καὶ ἔπειτα ἐξολοθρεύτηκαν μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά τους, ἐπειδὴ ἀπρεπῶς καὶ ἀσεβῶς χειρίσθησαν τὴν βασιλεία τους.

Στὴν συνέχεια θὰ περάσω στὴν Καινὴ Διαθήκη, ὅπου θὰ προσπαθῶ νὰ διηγηθῶ τί συνέβη ἐκεῖ σύμφωνα μὲ τὶς ἀνεξιχνίαστες θεῖες βουλές. Ὅσα συνέβησαν δὲν ὑστεροῦν σὲ σπουδαιότητα ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐπειδὴ ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς καταδείξεως τῆς ἀληθείας καὶ τῆς στηλιτεύσεως τῆς ἀστρολογικῆς πλάνης εἶναι πολὺ ἀποκαλυπτικὰ καὶ ἀδιαμφισβήτητα.

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ πρῶτος τῶν χριστιανῶν βασιλέων, δὲν πολέμησε ἐναντίον τοῦ Μαξεντίου, ἐξαιτίας τοῦ τροχοῦ τῆς Τύχης καὶ τῶν διαφόρων κινήσεων τῶν πλανητῶν, ἀλλὰ ἐξαιτίας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ σχηματισμένου ἀπὸ τὰ ἄστρα σημείου τοῦ Σταυροῦ, πού τὸν ὁδήγησε σταδιακὰ στὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ τὸν ἐμψύχωσε μὲ τὴν ἐπιγραφή: «Κωνσταντῖνε, ἐντούτῳ νίκα τὸν ἐχθρό σου».

Ἐπειτα ἀφοῦ νίκησε δυνάμει τοῦ σταυροῦ καὶ ἔγινε αὐτοκράτορας ὅλου τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, κατὰ θεῖα βούληση ἀσθένησε καὶ στὴν προσπάθειά του νὰ σωθεῖ ἀξιώθηκε νὰ βρεῖ γιὰτρὸ πού κατάφερε νὰ τὸν γλιτώσει καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένεια καὶ ἀπὸ τὴν νόσο τῆς ἀπιστίας. Καὶ συνέβη πράγματι ἔτσι στὸν εὐσεβῆ βασιλέα κατὰ τὴν θεῖα Πρόνοια.

Μήπως καὶ τὰ συμβάντα στοὺς αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μέγα Ἰουστινιανὸ καὶ Ἰουστίνο, Βασίλειο τὸν Μακεδόνα, Φωκᾶ τὸν βασανιστὴ καὶ Μαυρίκιο, δὲν μαρτυροῦν σαφῶς ὅτι διὰ τῆς θείας βουλήσεως καὶ διὰ τοῦ θείου νεύματος, καὶ ὄχι διὰ τοῦ τροχοῦ τῆς Τύχης καὶ τῆς κινήσεως τῶν ἄστρων ἄλλοι μὲν ἀνῆλθαν σὲ βασιλικά ὕψη καὶ ἄλλοι τὰ ἀπώλεσαν κακῶς;

Ὅταν ὁ αὐτοκράτορας Ἀναστάσιος, ὁ ἐπονομαζόμενος Δίκωρος, θέλησε νὰ ἐκτελέσει τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἀξιωματοῦχους, θεῖο ὄραμα στὸ ὕπνο του τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐκτελέσει τοὺς ἐχθρούς του, ἀλλὰ τοῦ ἀπαγόρευσε νὰ βλάψει τὸν Ἰουστινιανὸ καὶ τὸν Ἰουστίνο, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἦταν δοχεῖα ὀρισμένα ἀπὸ τὴν θεῖα Πρόνοια καὶ ὄφειλαν νὰ τὴν ὑπηρετήσουν ὁ καθένας στὴν ὥρα του.

Ὁ Μαυρίκιος πάλι ἔκανε πολλὰς ἐλεημοσύνας στοὺς ἀπανταχοῦ ζῶντες ὀσίους μοναχοὺς, ἰκετεύοντας μὲσω αὐτῶν τὸν Θεὸ νὰ τὸν συγχωρέσει γιὰ τὴν ἀπάνθρωπη ἀμαρτία πού διέπραξε θανατώνοντας δεκατέσσερις χιλιάδες πολεμιστὰς ἐξαιτίας τῆς μεγάλης του ὀργῆς κατὰ τῶν βαρβάρων. Ἄκουσε λοιπὸν στὸν ὕπνο του τὴν φωνὴ τοῦ ἀδωροδοκίτου Κριτῆ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐρώτησε ποῦ ἤθελε νὰ τοῦ ἀνταποδώσει - σὲ αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἢ στὸν μέλλοντα - καὶ ὅταν ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε: «Σὲ αὐτόν», ὁ δίκαιος Κριτῆς πρόσταξε νὰ τὸν παραδώσουν στὸν Φωκᾶ. Ὁ Φωκᾶς ἔτσι ἀνακηρύχθηκε στὴν Ἀνατολὴ βασιλέας τῶν Ἑλλήνων.

Μόλις ὁ Μαυρίκιος πληροφορήθηκε τὸν ἐρχομὸ του, ἐγκατέλειψε νύκτα τὸ βασιλικὸ ἀνάκτορο.

Μετὰ τὴν ἀναρρίχηση του στὸν θρόνο, πληροφορηθεῖς ὁ Φωκᾶς πὼς ὁ Μαυρίκιος ζεῖ, διέταξε νὰ τὸν φέρουν μπροστὰ του καὶ νὰ τὸν ἐκτελέσουν δημοσίως. Ἔτσι καὶ συνέβη σύμφωνα μὲ τὶς δίκαιες θεῖες βουλὲς καὶ ὄχι ἐξαιτίας τῆς Τύχης καὶ τοῦ τροχοῦ της. Ἀλλὰ καὶ τὸν Φωκᾶ, ποὺ δὲν κυβερνοῦσε τὴν αὐτοκρατορία μὲ εὐπρέπεια καὶ εὐλάβεια, ὁ Κύριος τὸν καταπόντισε στὴν ἀτίμωση, ὅταν διὰ τοῦ Ἡρακλείου τοῦ ἀφαίρεσε τὴν ζωὴ δίνοντάς του πικρὸ θάνατο.

Γιὰ νὰ μὴν γίνω βαρετὸς διηγούμενος λεπτομερῶς γεγονότα ποὺ συνέβησαν διὰ τῆς θείας Προνοίας τοῦ κοινοῦ Δημιουργοῦ κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ σὲ διαφόρους λαοὺς, θὰ σᾶς ἐκθέσω καλύτερα τὴν μαρτυρία τῶν θεοπνεύστων πατέρων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων ποὺ σαφῶς καὶ αὐστηρῶς ἀπαγορεύουν νὰ ἀσχολούμαστε μὲ τὴν πλάνη τῆς ἀστρολογίας καὶ ὀλοκληρώνοντας αὐτὸ θὰ τερματίσω τὸν λόγο μου.

Πρῶτος, μετὰ τὸν μακάριο Ἰάκωβο τὸν ἀδελφόθεο, ὁ Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἀνήλθε ὡς τὸν τρίτο οὐρανό, γράφει σαφῶς στὴν πρὸς Ρωμαίους του ἐπιστολὴ τὰ ἐξῆς: «Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὐσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρῖμα λήψονται».

Ἀπὸ τὰ παραπάνω φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν θεία βούληση καὶ τὸ θεῖο νεῦμα καὶ ὄχι ἐξαιτίας κάποιου τροχοῦ ἢ κάποιας μυθικῆς Τύχης ὀρισμένοι ἀνέρχονται σὲ βασιλικά ὑψη, ἐνῶ ὀρισμένοι ἄλλοι τὰ ἀποστεροῦνται, ἂν ἀποδειχθοῦν ἀνάξιοι σωστῆς καὶ σύμφωνης μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ διακυβερνήσεως, ὅπως ἔγραψε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα: «καὶ αὐτὸς ἄλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ».

Ὁ Κύριος ἐνεργεῖ καὶ ὄχι κάποιος τροχὸς ἢ ἡ Τύχη ἢ ὁ συνδυασμὸς τῶν ἄστρον, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ πλάνη τῶν Χαλδαίων καὶ τῶν Αἰγυπτίων. Γιὰ νὰ μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ αὐτὴν τὴν πλάνη, ὁ ἴδιος θεῖος ἀπόστολος γράφει σαφῶς ἢ μᾶλλον μέμφεται τοὺς Γαλάτες λέγοντας: «Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὐσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; Ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς!». Αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια τοῦ μακαρίου Παύλου.

Νὰ παρατηρεῖ λοιπὸν κανεὶς τὶς ἡμέρες καὶ τὶς ὥρες εἶναι ἄνομο, δὲν εἶναι ἀρεστὸ στὸν Θεὸ καὶ δὲν ἀρμόζει στοὺς χριστιανούς, ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι δαιμονικὰ

διδάγματα πού ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος ἀποκαλεῖ στοιχεῖα.

Γιὰ τὰ παραπάνω ἀκοῦστε τὸν θεόπνευστο πατέρα Μεγάλο Βασίλειο, ὁ ὁποῖος, ἔρμηνεύοντας τὰ λόγια τοῦ προφήτη Ἡσαΐα κατὰ τῶν Ἰουδαίων, διδάσκει «ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς», λέγει: «Ὅρας ἡλικὸν κακὸν τὸ κληδονίζεσθαι. Ἐξω τῆς παρὰ Θεοῦ ἐπιμελείας ποιεῖ τὸν προσέχοντα αὐτῆ. Πολλοῖς δὲ τῶν χριστιανῶν ἀδιάφορον ὠτακουστεῖν καὶ φήμας θηρᾶσθαι καὶ συμβόλοις προσέχειν. Ἐπταρὲ τις (φησὶν) ἐπὶ τῷ λόγῳ, καὶ τόδε σημαίνει. Κατόπιν μὲ τις ἀνεκάλεσε· καὶ ἐμπόδιον τοῦτο. Ὁ πούς προσέπταισεν ἐξιόντος· τὸ ἱμάτιον ἐνεσχέθη. Καὶ τῶν πάνυ γνωρίμων καὶ τῶν ἀναμενόντων Κριτὴν ἐκ τῶν οὐρανῶν τινες, τούτοις ἀδιαφόρως τοῖς βλαβεροῖς περιπίπτουσιν. Ἄλλ' ἄκουε ὅτι ἀπερρίφη ὁ λαὸς ὁ ταῦτα περιεργαζόμενος. Πάλαι γὰρ καὶ ἐκ τοῦ Μωϋσέως νόμου, κληδόνες καὶ μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ὀρνιθοσκοπίαὶ διαβέβληνται ὡς δαιμόνων εὐρέματα. Οὐκ οἰονιεῖσθε γὰρ (φησὶ) οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε».

«Τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι κληδόνων καὶ μαντεῶν ἀκούσονται, σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκεν Κύριος ὁ Θεός σου».

Αὐτὸ διδάσκει καὶ αὐτὸ προστάζει κι ἐμᾶς, τοὺς πιστοὺς, αὐτὸς ὁ θεῖος Πατέρας καὶ οἰκουμενικὸς διδάσκαλος. Ἐμεῖς ὅμως –δὲν ξέρω τί μας συνέβη– ἀκοῦμε περισσότερο τὶς χαλδαιϊκὲς καὶ γερμανικὲς ἀνοησίες παρὰ τὰ θεολογικὰ διδάγματα τῶν θεοπνεύστων πατέρων καὶ διδασκάλων μας, οἱ ὁποῖοι βεβαιώνουν ὅτι ὀτιδήποτε μᾶς ἀφορᾶ, συμβαίνει χωρὶς νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ ἄστρα, τὸν ζωδιακὸ κύκλο, τὴν κίνηση καὶ τοὺς συσχετισμοὺς τῶν πλανητῶν οὔτε ἀπὸ κάποιον τροχὸ τῆς Τύχης. Ἐφόσον ὁ Δημιουργὸς ἐξαρχῆς μας ἐφοδίασε μὲ τὴν ἀρχὴ τοῦ αὐτεξουσίου, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἐξουσιάζουμε τὶς θελήσεις καὶ τὶς πράξεις μᾶς τόσο τὶς καλές, ὅσο καὶ τὶς κακές.

Συνεχίζεται

Απόσπασμα ἀπὸ το βιβλίον, Ἁγίου Μαξίμου Γραικοῦ, Λόγοι, τ. Β΄, ἐκδοσὴ Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου, Ἅγιον Ὄρος 2011.

<https://bit.ly/3FdBUtO>